

Número: 49

AVIS i EDUCACIÓ

La situació de les famílies d'avui requereix d'ajuts externs que tenen a veure amb la dificultat per la conciliació entre la vida laboral i familiar. El paper dels avis ha esdevingut clau en molts nuclis familiars i ha donat noves circumstàncies a un fet que, fins ara, ja es produïa com és la seva participació en l'educació dels nens. L'experiència a molts centres des de fa ja anys és que, moltes vegades, els infants tenen més tracte amb els seus avis, que els deixen o els van a recollir a l'escola i passen la tarda amb ells, que no pas amb els pares.

Aquesta realitat s'ha analitzat des de l'Escola Pia de Catalunya, estudiant les variables de tractament i informació a aquest col·lectiu i, també, com influeix la situació en els propis nens. En aquest sentit s'han iniciat experiències pilot, com ara a l'Escola Pia Balmes, amb sessions de portes obertes específiques per avis, avies i també als cangurs. *“S'ha de partir de la base que la responsabilitat educativa pertany als pares”*, explica el director de Balmes, Joan Vila. *“Tot i que la vida de vegades no permet triar s'ha de partir del fet que el paper dels avis ha de ser d'ajuda, no de substitució dels progenitors en aquest àmbit.”*

Segons Vila *“cal entendre que els avis i avies com a educadors tenen un paper més tolerant que els pares. La causa d'aquest rol cal buscar-la en l'estadi personal en què es troben.”*

Acords BÀSICS i COINCIDENTS entre pares i avis:

- ① **Alimentació.**
- ② **Dormir.**
- ③ **Veure la televisió.**
- ④ **Jocs.**
- ⑤ **Transmissió de creences.**

Per evitar conflictes, assegura el director de Balmes, “convé assegurar que el model educatiu d'avis i pares sigui coincident. Això comença amb uns acords bàsics respecte a 5 aspectes operatius com ara l'alimentació, el dormir, veure la televisió, els jocs i la transmissió de creences.”

De tota manera, destaca Vila “el paper dels avis i àvies és molt ric des del punt de vista educatiu ja que ajuden en la socialització dels nens i nenes, són una referència diferent i complementària del que representen els pares i l'experiència viscuda i reflexionada són un tresor que poden oferir als infants.”

Un avi o avia que té cura del seu net “li pot aportar tolerància, capacitat d'escolta, comprensió, atenció (en té cura), i orientació (l'ajuda i l'anima en el seu esforç diari per créixer). També l'acompanya i juga amb ell (temps), l'educa aportant experiències de la pròpia vida (valors), li aporta informació sobre les tradicions, sobre la identitat de la seva família, de la seva història i, finalment, informació i experiència sobre el cicle de la vida.” Però aquesta relació intergeneracional també té uns beneficis molt importants per als avis i àvies. “Els manté actius i ells es senten útils i valorats” rebla Joan Vila, que ha elaborat un decàleg de consells per avis i avies per ser un bon agent educatiu.

10 CONSELLS PERQUE UN AVIA/ A SIGUI UN BON AGENT EDUCATIU

1. Reforçar sempre els criteris educatius dels pares sense establir, en cap moment, discrepàncies.
2. No fer o dir res que pugui deteriorar la imatge dels pares.
3. No estar en primera línia, ni voler-hi. Per tant res de protagonismes excessius.
4. Màxim respecte, davant els nets, de la unitat familiar que formen els seus fills.
5. No interferir mai quan els pares estan sancionant.
6. Si fan regals als nets, demanar l'acord dels pares.
7. Poden ser grans narradors d'històries. Històries de vida o simplement contes en els que poden fer sortir valors positius, virtuts, mostrant, sense imposar, uns valors.
8. La casa dels avis estarà sempre oberta pels seus nets, i han de procurar que sigui un lloc agradable.
9. A casa els avis, però, han d'exigir el compliment d'unes normes de convivència.
10. Hauran de saber disposar de temps per crear els llaços afectius amb els seus nets, jugant amb ells, demanant ajuda a l'adolescent,...